

RONALD INNEMEE: „TIJDENS DE BEKLIMMING VAN DE ALPE D’HUEZ WAS HET ALSOF JOEP GEZELLIG OP MIJN STUUR ZAT”

ALPHEN - WIE EEN EZELBRUGGETJE ZOEKT VOOR DE ACHTERNAAM VAN RONALD INNEMEE, KAN DENKEN AAN ZIJN INNEME(ND)E PERSOONLIJKHEID. ALS FONDSENWERVER BIJ KWF KANKERBESTRIJDING HAD HIJ DESTIJD VAST PROFIJT VAN DEZE KARAKTER-TREK. EN RECENTELIJK WIST HIJ ZIJN SALARISPROFS-MEDEWERKERS TE MOTIVEREN OM - OOK IN DE STRIJD TEGEN KANKER - DE ALPE D’HUEZ OP TE FIETSEN. ZELF DEED DE ALPHENAAR OP 5 JUNI VOOR HET TWEDE JAAR MEE AAN DEZE SPORTIEVE BEPROEVING. HIJ HAALDE ZES KEER DE TOP.

Door Jolanda van Luinen

OVER TERUGBLIKKEN

Je bent net terug van de ‘Alpe d’HuZes’. Hoe is het met je?

„Prima! Ik ben nu drie dagen thuis en heb geen moment last gehad van spierpijn. Vorig jaar heb ik vier keer de berg beklommen; dit jaar in bijna dezelfde tijd zes keer. De eerste keer bereikte ik de top in 1 uur 17 minuten, elke volgende beklimming in steeds slechts vijf minuten meer. Daar ben ik trots op. Maar het is mooi geweest, de cirkel is rond. Op dit moment weet ik ook niet of ik volgend jaar voor een derde keer ga, want het gaat wel ten koste van thuis. Of Marjon moet met mij mee willen trainen en symbolisch een keer die berg willen beklimmen in de ‘Alpe de Zus’. Dit is een evenement om Alpe d’HuZes-partners een hart onder de riem te steken.”

Hoe belastend is die fietstocht van één dag dan voor het thuisfront?

„Om in heuvelachtige gebieden te trainen en te werken aan mijn duurvermogen - tien tot twaalf uur op de fiets - heb ik redelijk wat afgereisd het afgelopen jaar. Zo heb ik meegedaan aan de Amstel Gold race in Valkenburg en de Friese Elfstedentocht, maar ook gereden in de Vogezen en de Ardennen. Zoveel mogelijk nam ik m’n gezin mee, maar dat kon niet altijd. Verder heb ik het afgelopen jaar veel aan krachttraining en spinning gedaan, en trainde ik op zondag met mijn medewerkers van Salarisprofs. Er ging dus behoorlijk wat tijd in zitten.”

OVER DE MOTIVATIE

Hoe ben je ooit op het idee gekomen om deze ‘Hollandse berg’ te bedwingen?

„In 2006 werkte ik voor KWF Kankerbestrijding als fondsenwerver bij het bedrijfsleven. Destijds werd voor de eerste keer de Alpe d’HuZes georganiseerd, met als uitgangspunt ‘wat is meest idiote wat je op de fiets kunt doen?’ Minimaal zes keer op één dag die berg beklimmen, dus. De opbrengst van deze sponsorfietstocht werd en wordt in zijn geheel besteed aan revalidatieprogramma’s en het verbeteren van de conditie van (ex-) kankerpatiënten, door sportieve activiteiten. Toen ik er een aantal deelnemers over hoorde, wilde ik mee. Op dat moment was ik 28 kilo zwaarder dan nu, maar door gezonder te leven heb ik die eraf gekregen. Dat jaar heb ik meegereden in het KWF-team, hoewel ik toen niet meer bij die organisatie werkte. Inmiddels was ik namelijk eigenaar geworden

Met het volbrengen van de Alpe d’HuZes 2008 is voor Ronald Innemee de cirkel rond.

Foto: Wil Kokelaar

van Salarisprofs. Toen ik mijn medewerkers over m’n sportieve plan vertelde, hebben zij me met een deel van hun vakantiegeld gesponsord. Die betrokkenheid heeft me geraakt. Daarom heb ik hun na afloop gevraagd of ze als estafette team mee wilden naar de editie van 2008. Behalve dat ze hiermee een goed doel steunden - ze hebben actief meegeholpen met het vinden van sponsors - kon ik het ook zakelijk goed gebruiken. Want onze zondagstraining was een leuke vorm van teambuilding. Daarnaast informeerden we onze relaties met foto’s en dvd’s over onze betrokkenheid bij dit mooie project.”

Klopt het dat tegenwoordig gemiddeld een op de drie Nederlanders kanker krijgt?

„Inderdaad. Dat komt onder andere doordat kanker een ouderdomsziekte is en we gemiddeld steeds ouder worden. Dat verklaart waarschijnlijk de grote deelname aan de Alpe d’HuZes en de grote opbrengst. Namelijk 100 individuele deelnemers en 50 bedrijventeams die in 2008 samen 3 miljoen euro bij elkaar fietsten. In mijn familie heb ik geen kankerpatiënten. Wel is Joep, het 4-jarige zoontje van mijn goede vriend, in 2003 overleden aan neuroblastoom kinderkanker, een gezwell bij het zenuwstelsel. Elk jaar komen er 90 duizend volwassen kankerpatiënten bij tegen ‘slechts’ 700 kinderen. Daardoor werd er relatief weinig onderzoek gedaan naar bijvoorbeeld neuroblastoom kinderkanker. Na zijn overlijden hebben zijn ouders Villa Joep opgericht. In een paar jaar tijd heeft deze stichting 1 miljoen euro aan donaties gekregen, wat besteed wordt aan verder onder-

zoek. Ik geloof in eigen initiatieven, daar waar de overheid tekort schiet.”

OVER IN JE GEVOEL KOMEN

Je reed niet mee met je estafette team maar als individuele rijder, toch?

„Dat klopt. Ik wilde in ieder geval die zes beklimmingen halen en hield in gedachten dat het misschien een zevende keer ook nog zou lukken. Maar na die zesde keer was het letterlijk mooi geweest. Daarover straks meer.”

„Nadat ik twee keer als training de alp had beklommen, heb ik twee dagen mijn rust gevonden in gemasseerd worden, lezen en wandelen. Hierdoor kwam ik terug in mijn gevoel. Eerder was ik zenuwachtig, maar vanaf toen wist ik: het gaat goed komen. Woensdagavond heb ik Marjon in Grenoble van de trein gehaald en hebben we in alle rust samen gegeten. De dag erna - de bewuste 5 juni - zat ik om kwart voor vier ‘s morgens met zes man aan het ontbijt, waarna we om vijf uur - het was nog donker - met een heleboel fietsers startten. Het eerste half uur was zo zwaar, dat ik dacht dat ik een leuke band had. Niet dus. Kennelijk moesten mijn spieren nog wakker worden, ondanks dat ik even daarvoor een paar kilometer heen en weer had gefietst. Die berg heeft een stijgingspercentage van 10,5. Met een auto kan je bijna alleen in de tweede versnelling omhoog. Uiteindelijk heb ik die dag zo’n 80 kilometer geklommen. Hoe de afdaling ging? Ik had geregeld dat wij met de auto naar beneden gingen in plaats van fietsend. Vier jaar geleden ben ik namelijk in Frankrijk tijdens een afdaling over de kop gegaan, waardoor mijn

elleboog gebroken was en ik onder de schaaftwonden zat. Bij de Alpe d’HuZes word je gesponsord voor de beklimming, niet voor de afdaling. Dus waarom zou je een valpartij riskeren, met 75 kilometer per uur?”

„De berg beklimmen doe je in feite alleen, in je eigen tempo. Ik had twee iPods mee - met onder andere muziek van U2 en Anouk - die na de vijfde beklimming allebei leeg waren. Net rond die tijd werd mijn lichaamskracht minder en moest ik op wilskracht verder. ‘Opgeven is geen optie’ stond er op de straat geschilderd. Dit geldt voor mensen met kanker, maar op dat moment gold het ook voor mij. Ik bedacht me dat mijn tijdelijke pijn niets was in vergelijking tot de pijn die kankerpatiënten dagelijks voelen. Sterker nog: ik vond het een voorrecht om die dag voor hen te mogen lijden.

In het peloton zag je veel fietsen met daarop foto’s geplakt van (overleden) kankerpatiënten. Ik had geen foto’s, maar voor mijn gevoel zat wel een tijdje Joep bij mij op het stuur. Hij hield zich vast aan mijn duimen en samen spraken we over zijn lievelingsmuziek en dieren. Dat voelde heel comfortabel. Ik vroeg hem terug te komen als ik het zwaarder zou krijgen, maar dat is niet nodig gebleken. De zesde keer gingen we namelijk als groep omhoog, samen met Peter Kaptein. Hij is ex-triatleet en lijdt aan de ziekte van Hodgkin, waardoor hij vecht voor zijn leven. Door de kanker en de chemo in zijn lichaam had hij niet kunnen trainen voor deze fietstocht, maar hij moest en zou omhoog. Wij fietsten in een groep van twintig achter hem aan. Halverwege de berg stond zijn vrouw hem toe te juichen,

dat was een emotioneel moment. En boven aan de finish - het was inmiddels 7 uur ‘s avonds - stonden zijn ouders. Die ontvangst bracht zelfs grote mannen tot tranen. Voor mezelf vond ik dit een mooie afsluiting van die dag. Een zevende keer de alp beklimmen, hoefde voor mij toen niet meer.”

OVER TOEKOMSTPLANNEN

Wat kunnen we nog van Ronald Innemee verwachten?

„Voor wat betreft het fietsen: daar blijf ik mee doorgaan, want het heeft met veel goeds gebracht. In september ga ik drie keer de Mont Ventoux fietsen en ik blijf fondsen werven tegen die rotziekte kanker. Voor wat betreft mijn bedrijven, die ga ik verder uitbouwen. En ik wil in de toekomst meer tijd hebben om mensen te begeleiden bij het realiseren van hun eigen dromen.”

In september maakt het Nationaal Kanker Instituut de definitieve opbrengst van de Alpe d’HuZes bekend. Voor meer informatie en/of donaties kan contact worden opgenomen met Ronald Innemee via ronaldalpdu6@live.nl of 06-24089965.

Naam: Ronald Innemee
Geboortedatum: 11 mei 1965
Geboorteplaats: Den Haag
Beroep: directeur/eigenaar van Salarisprofs en HRM Profs
Relatie: getrouwd met Marjon Stoet (39)
Kinderen: dochters Floor (bijna 9), Lieke (bijna 7) en Anouk (5)
Hobby’s: fietsen, lezen, koken, schrijven